

**PUHE PERUSTAVAN KOKOUKSEN HAJOTTAMISESTA
YLEISVENÄLÄISEN TOIMEENPANEVAN
KESKUSKOMITEAN ISTUNNOSSA
TAMMIKUUN 6 (19) pnä 1918**

Toverit! Neuvostovallan ja Perustavan kokouksen välistä ristiriitaa on valmistellut Venäjän vallankumouksen koko historia, vallankumouksen, jonka suoritettavana oli ennen kuulumattomia tehtäviä — yhteiskunnan sosialistinen uudelleenjärjestäminen. Vuoden 1905 tapahtumain jälkeen ei ollut mitään epäilystä siitä, että tsarismi eli viimeisiä päiviään, ja vain maaseudun jälkeenjääneisyyden ja valistumattomuuden vuoksi onnistui se vaivoin selviytymään kurimuksesta. Vuoden 1917 vallankumouksen seurauksena ilmeni toisaalta sellaista, että porvarillinen imperialistinen puolue muuttui tapahtumain pakosta tasavaltalaiseksi puolueeksi, ja toisaalta syntyivät demokraattiset järjestöt — Neuvostot, joita oli perustettu jo v. 1905, sillä sosialistit käsittivät jo silloin, että näiden Neuvostojen järjestämisellä luodaan jotain suurenmoista, uutta, sellaista, mitä maailmanvallankumouksen historiassa ei aikaisemmin ole ollut. Neuvostot, jotka kansa kykeni luomaan täysin itsenäisesti, ovat sellaisen demokratismien muoto, jonka verstaista ei ole yhdessäkään maassa.

Vallankumous toi esille kaksi voimaa — joukkojen yhdistymisen tsarismien kukistamisen tarkoituksessa ja työtätekevän kansan järjestymisen. Kun kuulen Lokakuun vallankumouksen vastustajien huutoja sosialismin aatteiden toteuttamattomuudesta ja utooppisuudesta, niin sellaisissa tapauksissa esitän heille tavallisesti yksinkertaisen ja selvän kysymyksen: mitä ovat Neuvostot? Minkä tuloksena ovat syntyneet nämä kansan järjestöt, joita maailmanvallankumouksen kehityksen historiassa ei ole aikaisemmin

ollut? Ja tähän kysymykseen en ole keneltäkään saanut enkä ole voinutkaan saada selvää vastausta. Siksi kun he puolustavat itsepintaisesti porvarillista järjestelmää, vastustavat näitä voimakkaita järjestöjä, joita ei ole aikaisemmin havaittu syntyvän maailman ainoassakaan vallankumouksessa. Ken taistelee tilanherroja vastaan, se menee talonpoikain edustajain Neuvostoihin. Neuvostot ottavat vastaan jokaisen, joka ei halua olla toimettona, vaan kulkee luovan työn tietä. Neuvostoja on kaikkialla maassa, ja mitä tiheämmässä tulee olemaan näitä kansan Neuvostoja, sitä vähemmän tulee olemaan työkansalta riistämisen mahdollisuuksia, sillä Neuvostojen olemassaolo ei sovi yhteen porvarillisen yhteiskunnan kukoistuksen kanssa; siinä on porvariston edustajien kaikkien noiden ristiriitojen alkulähde, edustajien, jotka taistelevat Neuvostojamme vastaan yksinomaan omien etujensa nimissä.

Kapitalismista sosialistiseen järjestelmään siirtymiseen liittyy kauan kestävä ja sitkeä taistelu. Kukistettuaan tsarismiin Venäjän vallankumouksen piti mennä järkähtämättä eteenpäin, rajoittumatta porvarillisen vallankumouksen voittoon, sillä sota ja sen aiheuttama nääntyneiden kansojen ennen kuulumaton kurjuus olivat luoneet maaperän yhteiskunnallisen vallankumouksen puhkeamiselle. Ja sen vuoksi ei ole mitään sen naurettavampaa kuin ne puheet, että vallankumouksen edelleen kehittymisen, joukkojen yhä kasvavan levottomuuden on saanut aikaan jokin erillinen puolue, joku yksityinen henkilö tai, kuten he huutavat, „diktaattorin” tahto. Vallankumouksen palo leimahti yksinomaan Venäjän kokemien uskomattoman suurten kärsimysten ja sodan aiheuttamien olosuhteiden vuoksi, sodan, joka asetti työtätekevälle kansalle kysymyksen jyrkästi ja päättävästi: joko rohkea, hurja, uskalias askel eteenpäin tai joudut perikatoon — kuolet nälkään.

Ja vallankumouksen liekki tuli esiin siinä, että luotiin Neuvostot, jotka ovat työvään vallankumouksen tuki. Venäjän kansa on tehnyt tavattoman hyppäyksen — hyppäyksen tsarismista Neuvostoihin. Se on kumoamaton tosiasia, jollaista ei ole ollut vielä missään. Ja samaan aikaan, kun kapitalismin ja omistuksen puitteiden rajoittamat kaikkien maiden ja valtioiden porvarilliset parlamentit eivät milloinkaan eivätkä missään ole mitenkään tukeneet vallankumouksellista liikettä, — Neuvostot, jotka sytyttävät

vallankumouksen paloa, sanelevat kansalle käskevästi:— taistele, ota haltuusi kaikki ja järjestäydy. Ei ole epäilystä, etteikö vallankumouksen kehityskulussa, joka on saatu aikaan Neuvostojen voimalla, sattuisi hyvin monia jos jonkinlaisia virheitä ja hairahduksia — mutta kenellekään ei ole salaisuus, että jokaista vallankumousliikettä seuraa ehdottomasti aina väliaikainen kaaos, rappiotila ja epäjärjestys. Porvarillinen yhteiskunta on samaa sotaa, samaa verilöylyä, ja tämä ilmiö on saanut aikaan Perustavan kokouksen ja Neuvostojen välisen ristiriidan ja kärjistänyt sitä, ja kaikilla niillä, jotka huomauttavat meille siitä, että me puolustimme aikaisemmin Perustavaa kokousta, mutta nyt „ajamme” sen „hajalle”, — niillä ei ole ajatuksen häivyttäkään, vaan on pelkästään tyhjämpäiväisiä korulauseita. Sillä aikoinaan me pidimme tsarismiin ja Kerenskin tasavaltaan verrattuna Perustavaa kokousta niiden surullisen kuuluisia vallanelimiä parempana, mutta sitä mukaa kuin syntyi Neuvostoja, viimeksi mainitut olivat tietenkin yleiskansallisina vallankumouksellisina järjestöinä paljon korkeammalla kuin mitkään maailman parlamentit, ja tästä ilmiötä minä tähdensin jo huhtikuussa. Tehdessään kokouksensa lopun porvariston ja tilanherrain omistusoikeudesta, auttaessaan suorittamaan mullistuksen, joka pyyhkäisee pois porvarillisen järjestelmän kaikki jäljet, Neuvostot saivat meidät lähtemään tielle, mikä johdatti kansan rakentamaan omaa elämäänsä. Me olemme jo ryhtyneet tuohon valtavaan rakennustyöhön ja hyvin teimmekin, kun ryhdyimme siihen. Epäilemätöntä on, ettei sosialistista vallankumousta voida antaa kansalle heti puhtaassa, vaivattomasti tapahtuvassa ja moitteettomassa muodossa, että sitä seuraa ehdottomasti kansalaisista ja ilmenee myös sabotaasia ja tehdään vastarintaa. Ja ne, jotka todistelevat teille päinvastaista, ne ovat joko valehtelijoita tai koteloihmisiä. (Myrskyisiä suosionosoituksia.) Huhtikuun 20 päivän tapahtumat, jolloin kansa itsenäisesti, ilman mitään „diktaattorien” tai puolueiden taholta annettuja määräyksiä, esiintyi yksinään sopuulun kannalla olevaa hallitusta vastaan, — tuo ilmiö osoitti jo silloin, kuinka heikolla ja pahasti järkkyneellä perustalla porvaristo oli. Joukot tajusivat oman voimansa, ja niiden mielihyväksi pantiin kansan pettämistarkoituksessa toimeen se kuuluisa ministerinvaihdostouhu, mutta kansa kuitenkin

pian viisastui, varsinkin sen jälkeen, kun Kerenski, jolla oli kummassakin taskussaan imperialistien kanssa solmittuja salaisia ryöstösopimuksia, lähetti sotajoukot hyökkäykseen. Sovittelijain koko toiminta kävi vähitellen selväksi petkuttetulle kansalle, jonka kärsivällisyys alkoi loppua, ja kaiken tämän tuloksena oli Lokakuun vallankumous. Kansa sai oppia kokemuksensa perusteella, käytyään läpi kidutukset, kuolemanrangaistukset ja joukkomurhat, ja turhaan teloittajat uskottelevat sille, että työtätekevien kapinaan ovat syypäitä bolshevikit tai jotkut „diktaattorit”. Siitä on todistuksena kansanjoukkojen keskuudessa, edustajakokouksissa ja muissa kokouksissa, konferensseissa y.m. havaittava jaottuminen. Kansa ei ole tähän päivään mennessä tajunnut täydellisesti Lokakuun vallankumousta. Tämä vallankumous on käytännössä osoittanut, miten kansan on ryhdyttävä ottamaan haltuunsa maita ja luonnonrikkauksia ja työläisten ja talonpoikain valtion haltuun liikenne- ja tuotantovälineitä. Kaikki valta Neuvostoille — olemme me sanoneet, ja sen puolesta me taistelemme. Kansa halusi kutsua koolle Perustavan kokouksen — ja me kutsuimme sen koolle. Kansa kuitenkin kohta oivalsi, mikä tuo surullisen kuuluisa Perustava kokous oikeastaan on. Ja nyt me olemme täyttäneet kansan tahdon, — tahdon, joka kuuluu: kaikki valta Neuvostoille. Ja sabotoijat me nujerramme. Kun jouduin Smolnasta, mikä oli täynnä kuohuvaa elämää, Taurian palatsiin, niin tunsin oloni sellaiseksi kuin olisin ollut ruumiiden ja elottomien muumioiden parissa. Ottaen sosialismia vastaan käymäänsä taisteluun avukseen kaikki mahdolliset keinot, soveltaen voimaa, sabotaasia, he ovat muuttaneet tiedonkin, tuon ihmiskunnan ylpeyden, työkansan riistämisen välikappaleeksi, ja vaikkakin he täten aiheuttivat jonkin verran vahinkoa sosialistiseen vallankumoukseen siirtymiselle, heidän ei kuitenkaan onnistunut saattaa vallankumousta häviöön eivätkä he onnistu tekemään sitä milloinkaan. Sillä tavattoman suuri on Neuvostojen voima; nuo Neuvostot ovat alkaneet murtaa vanhoja, aikansa eläneitä porvarillisen järjestelmän perustoja proletaariseen, talonpoikaiseen eikä herraskaiseen tapaan.

Ja kaiken vallan luovuttaminen Perustavalle kokoukselle on sitä samaa sovittelua rikollisen porvariston kanssa. Venäjän Neuvostot asettavat työtätekevien joukkojen edut

kavalan, uuteen asuun puetun sopuilun etuja paljon korkeammalle. Tshernovin ja Tseretelin puheista huokui vanhaa, muinaista, homehtunutta entisyyttä, näiden aikansa eläneiden toimihenkilöiden puheista, ketkä entiseen tapansa jatkavat ikävyyttävää ruikutustaan kansalais sodan lopettamisesta. Kuitenkin niin kauan kun on olemassa Kaledin, ja kun tunnukseen: kaikki valta Perustavalle kokoukselle kätkeytyy tunnus: alas Neuvostovalta,— me emme voi välttää kansalaissotaa, sillä me emme mistään hinnasta maailmassa luovu Neuvostovallasta! (Myrskyisiä suosionosoituksia.) Ja kun Perustava kokous taaskin ilmaisi olevansa valmis lykkäämään tuonnetuksi kaikki Neuvostojen sille esittämät kipeät, ajankohtaisiksi tulleet kysymykset ja tehtävät,— niin me vastasimme heille, ettei voi olla minuutinkaan lykkäystä. Ja Neuvostovallan tahdon mukaisesti Perustava kokous, joka ei ole tunnustanut kansan valtaa, lasketaan hajalle. Rjabushinskien toiveet ovat menneet myttyyn, ja viimeksi mainittujen vastarinta vain kärjistää kansalaissotaa ja saa aikaan sen uuden purkauksen.

Perustava kokous lasketaan hajalle, ja vallankumouksellinen Neuvostotasavalta pääsee joka tapauksessa voitolle. (Myrskyisiä suosionosoituksia, jotka muuttuvat kauankestäviksi kunnianosoituksiksi.)

„Pravda“ № 6,
tammikuun 22 (9) pnd 1918

Julkaistaan „Pravda“ lehden
tekstin mukaan